

W., dnia 5 marca 2018r.

sygn. akt OSD 5/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 5 marca 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Z. P.

Sędziowie: r.pr. M. W.

r.pr. A. D. - sprawozdawca

Protokolant: r.pr. K. C.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. M. M.

w sprawie obwinionego r.pr. W. S. o to, że:

I. W okresie od dnia 23 lutego 2015 r. do dnia 23 listopada 2016 r. we W. przyjmując zlecenie na prowadzenie sprawy klienta Ł. W. przeciwko „ (...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. o zapłatę nie ustalił z klientem, że zakres usługi ma obejmować także odbiór przez obwinionego należności zasądzonych lub przyznanych w prowadzonych postępowaniach na rzecz tego klienta i ich deponowanie na rachunku bankowym obwinionego, a mimo to pobrał bezpośrednio na swój rachunek bankowy pieniądze klienta w łącznej kwocie 110.242,98 zł, posługując się podrobionym pełnomocnictwem klienta zawierającym w treści upoważnienie do odbioru wszelkich należności, a następnie przetrzymywał te pieniądze do dnia 23.11.2016 r. – kwotę 94.000,- zł, do dnia 24.11.2016 r. – kwotę 16.242,98 zł, co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. oraz w zw. z art. 270 § 1 kodeksu karnego

II. W wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od dnia 27 maja 2015 r. do dnia 22 listopada 2016 r. we W. nie informował klienta Ł. W. o miejscu zdeponowania i sposobie zabezpieczenia pieniędzy, jakie stanowiły aktywa majątkowe tego klienta, to jest:

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 18 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 308/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 13 stycznia 2016 r. sygn. akt V GC 327/15, którym ten nakaz zapłaty został utrzymany w mocy – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. (...) M. J. pod sygn. akt Km 324/16 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 01.04.2016 r. – w kwocie 28.898,78 zł, dnia 01.04.2016 r. – w kwocie 5.371,54 zł, dnia 11.04.2016 r. – w kwocie 7.623,60 zł,

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 24 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 307/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 17 grudnia 2015 r. sygn. akt V GC 340/15, którym ten nakaz zapłaty został utrzymany w mocy – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym

prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. M. J. pod sygn. akt Km 362/16 i Km 664/15 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 19.08.2015 r. – w kwocie 2.028,79 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 1.651,75 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 602,06 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 11.860,41 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 5.541,09 zł, dnia 10.05.2016 r. – w kwocie 4.452,76 zł,

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 306/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. (...) M. J. pod sygn. akt Km 452/15 i Km 663/15 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 19.08.2015 r. – w kwocie 1.481,71 zł, dnia 05.06.2015 r. – w kwocie 5.577,56 zł, dnia 03.06.2015 r. – w kwocie 444,17 zł, dnia 02.06.2015 r. – w kwocie 201,06 zł, dnia 27.05.2015 r. – w kwocie 31.292,92 zł,

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 marca 2015 r. sygn. akt V GNc upr 305/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. (...) M. J. pod sygn. akt Km 518/15 i Km 741/15 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 15.09.2015 r. – w kwocie 339,25 zł, dnia 27.07.2015 r. – w kwocie 523,35 zł, dnia 16.07.2015 r. – w kwocie 11,45 zł, dnia 03.07.2015 r. – w kwocie 620,05 zł, dnia 03.07.2015 r. – w kwocie 1.720,68 zł,

co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 37 ust. 2 w zw. z ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

III. w okresie od dnia 30 maja 2016 r. do dnia 22 listopada 2016 r. we W. będąc pełnomocnikiem klienta Ł. W. w sprawie przeciwko „(...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. z/s w Z. o zapłatę kwoty 88.043,75 zł na żądanie tego klienta nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielił nieprawdziwych informacji w przedmiocie tego, że wniesiona miałaby być przez stronę przeciwną apelacja, obarczona brakami formalnymi, które miałyby nie zostać uzupełnione, skutkiem czego należało oczekiwać odrzucenia przez sąd apelacji, gdzie obwiniony informował, że wystąpi z wnioskiem o przyspieszenie rozpoznania sprawy co do wydania przez sąd postanowienia o odrzuceniu apelacji i że jak tylko takowe otrzyma, to wystąpi z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, a następnie złoży wniosek o wszczęcie egzekucji do komornika, podczas gdy w okresie tym czynności takich nie podejmował, bowiem roszczenie było już prawomocnie zasądzone nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 18 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 308/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 13 stycznia 2016 r. sygn. akt V GC 327/15 (wartość należności głównej: 35.055,00 zł), nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 24 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 307/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 17 grudnia 2015 r. sygn. akt V GC 340/15 (wartość należności głównej: 19.055,00 zł), nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 306/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) (wartość należności głównej: 32.133,75 zł) oraz nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 marca 2015 r. sygn. akt V GNc upr 305/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) (wartość należności głównej: 1.800,00 zł), jak też wszczęte zostały z inicjatywy obwinionego postępowania egzekucyjne, w których komornik sądowy wyegzekwował i przekazał na rachunek bankowy obwinionego zasądzone należności, o czym zaś obwiniony we wskazanym okresie nie poinformował klienta, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i

art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

IV. Dnia 21 listopada 2016 r. we W. na wniosek klienta Ł. W. po wypowiedzeniu przez niego umowy zlecenia zawartej z obwinionym na prowadzenie sprawy przeciwko „ (...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. z/s w Z. o zapłatę nie wydał temu klientowi dokumentów prowadzonych spraw dotyczących postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych – jak zawiadomień komornika o wszczęciu postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych oraz dalszych pism komornika, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

V. W okresie od dnia 30 maja 2016 r. do dnia 23 listopada 2016 r. we W. na żądanie klienta Ł. W., przyjąwszy wcześniej od niego zlecenie na prowadzenia sprawy o zapłatę kwoty 151.500,00 zł przeciwko „ (...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. z/s w Z., nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielił nieprawdziwych informacji w przedmiocie tego, że sprawa jest na etapie postępowania apelacyjnego, że otrzymał odpis apelacji celem ustosunkowania się do niej w terminie 14 dni i że wyznaczony został na dzień 29.06.2016 r. termin rozprawy apelacyjnej, podczas gdy zdarzenia takie nie miały miejsca, bowiem obwiniony nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu – o czym we wskazanym okresie nie poinformował klienta, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

VI. W okresie od dnia 31 grudnia 2016 r. do dnia 19 grudnia 2017 r. we W. mimo żądania ze strony klienta Ł. W. nie wydał mu środków pieniężnych stanowiących własność tego klienta w kwocie 3.475,13 zł, będącej nierozliczoną zaliczką pobraną od klienta na koszty sądowe w sprawach przeciwko „ (...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A., co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego, to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 kodeksu karnego.

Orzeka:

1.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 KERP, art.11 ust. 1 i 2 KERP, art.43 ust.2 KERP i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 4 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 1 roku (jednego roku) oraz na podstawie art. 65 pkt. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) orzeka zakaz wykonywaniu patronatu na okres 2 (dwóch) lat.

2.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II i określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 (...), art.11 ust. 1 i 2 (...), art.43 ust.2 (...) i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych)

3.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III i za to na podstawie określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 KERP, art.8 KERP,art.11 ust. 1 i 2 KERP, art.44 ust.1 KERP i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę nagany,

4.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt IV i za to na podstawie określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6 KERP, art. 8 KERP art. 11 ust. 1 i 2 KERP, art.46 KERP i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę nagany,

5.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt V określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 KERP, art.8 KERP art.11 ust. 1 i 2 KERP, art.44 ust.1 KERP i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę nagany,

6.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VI i za to na podstawie określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r.) w zw. z art.6 KERP,art.37 ust.5 KERP i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (trzy tysiące złotych)

7.

Na podstawie art. 65¹ ust 1 i ust. 2 pkt 1 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r.) za czyny opisane w pkt 3, 4 i 5 wymierza obwinionemu karę łączną nagany,

8.

Na podstawie art. 65¹ ust 1 i ust. 2 pkt 3 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) za czyny opisane w pkt 2 i 6 wymierza łączną karę pieniężną w kwocie 8.000,00 zł..

9.

Kosztami postępowania w kwocie 923 zł (słownie: dziewięć dwadzieścia trzy złote 00/00) obciąża r.pr. W. S..

UZASADNIENIE

W związku ze złożoną skargą przez p. Ł. W. dotyczącą nieprawidłowości w działaniu radcy prawnego W. S., zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. w dniu 19 grudnia 2017 r. przedstawił r.pr. W. S. następujące zarzuty :

I. W okresie od dnia 23 lutego 2015 r. do dnia 23 listopada 2016 r. we W. przyjąwszy zlecenie na prowadzenia sprawy klienta Ł. W. przeciwko „ (...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. o zapłatę nie ustalili z klientem, że zakres usługi ma obejmować także odbiór przez obwinionego należności zasądzonych lub przyznanych w prowadzonych postępowaniach na rzecz tego klienta i ich deponowanie na rachunku bankowym obwinionego, a mimo to pobrał bezpośrednio na swój rachunek bankowy pieniądze klienta w łącznej kwocie 110.242,98 zł, posługując się podrobionym pełnomocnictwem klienta zawierającym w treści upoważnienie do odbioru wszelkich należności, a następnie przetrzymywał te pieniądze do dnia 23.11.2016 r. – kwotę 94.000,- zł, do dnia 24.11.2016 r. – kwotę 16.242,98 zł, co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. oraz w zw. z art. 270 § 1 kodeksu karnego

II. W wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od dnia 27 maja 2015 r. do dnia 22 listopada 2016 r. we W. nie informował klienta Ł. W. o miejscu zdeponowania i sposobie zabezpieczenia pieniędzy, jakie stanowiły aktywa majątkowe tego klienta, to jest:

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 18 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 308/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 13 stycznia 2016 r. sygn. akt V GC 327/15, którym ten nakaz zapłaty został utrzymany w mocy – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. (...) M. J. pod sygn. akt Km 324/16 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 01.04.2016 r. – w kwocie 28.898,78 zł, dnia 01.04.2016 r. – w kwocie 5.371,54 zł, dnia 11.04.2016 r. – w kwocie 7.623,60 zł,

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 24 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 307/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 17 grudnia 2015 r. sygn. akt V GC 340/15, którym ten nakaz zapłaty został utrzymany w mocy – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. (...) M. J. pod sygn. akt Km 362/16 i Km 664/15 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 19.08.2015 r. – w kwocie 2.028,79 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 1.651,75 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 602,06 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 11.860,41 zł, dnia 07.04.2016 r. – w kwocie 5.541,09 zł, dnia 10.05.2016 r. – w kwocie 4.452,76 zł,

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 306/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. (...) M. J. pod sygn. akt Km 452/15 i Km 663/15 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 19.08.2015 r. – w kwocie 1.481,71 zł, dnia 05.06.2015 r. – w kwocie 5.577,56 zł, dnia 03.06.2015 r. – w kwocie 444,17 zł, dnia 02.06.2015 r. – w kwocie 201,06 zł, dnia 27.05.2015 r. – w kwocie 31.292,92 zł,

-zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 marca 2015 r. sygn. akt V GNc upr 305/15 wydanym w sprawie z powództwa Ł. W. przez Sąd Rejonowy w J. (...) – wyegzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. (...) M. J. pod sygn. akt Km 518/15 i Km 741/15 i przekazanych przez niego na rachunek bankowy obwinionego dnia 15.09.2015 r. – w kwocie 339,25 zł, dnia 27.07.2015 r. – w kwocie 523,35 zł, dnia 16.07.2015 r. – w kwocie 11,45 zł, dnia 03.07.2015 r. – w kwocie 620,05 zł, dnia 03.07.2015 r. – w kwocie 1.720,68 zł,

co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 37 ust. 2 w zw. z ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

III. w okresie od dnia 30 maja 2016 r. do dnia 22 listopada 2016 r. we W. będąc pełnomocnikiem klienta Ł. W. w sprawie przeciwko „(...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. z/s w Z. o zapłatę kwoty 88.043,75 zł na żądanie tego klienta nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielił nieprawdziwych informacji w przedmiocie tego, że wniesiona miałaby być przez stronę przeciwną apelacja, obarczona brakami formalnymi, które miałyby nie zostać uzupełnione, skutkiem czego należało oczekiwać odrzucenia przez sąd apelacji, gdzie obwiniony informował, że wystąpi z wnioskiem o przyspieszenie rozpoznania sprawy co do wydania przez sąd postanowienia o odrzuceniu apelacji i że jak tylko takowe otrzyma, to wystąpi z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, a następnie złoży wniosek o wszczęcie egzekucji do komornika, podczas gdy w okresie tym czynności takich nie podejmował, bowiem roszczenie było już prawomocnie zasądzone nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 18 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 308/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 13 stycznia 2016 r. sygn. akt V GC 327/15 (wartość należności głównej: 35.055,00 zł), nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 24 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 307/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) i wyrokiem tego sądu z dnia 17 grudnia 2015 r. sygn. akt V GC 340/15 (wartość należności głównej: 19.055,00 zł), nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 306/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) (wartość należności głównej: 32.133,75 zł) oraz nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 marca 2015 r. sygn. akt V GNc upr 305/15 wydanym przez Sąd Rejonowy w J. (...) (wartość należności głównej: 1.800,00 zł), jak też wszczęte zostały z inicjatywy obwinionego postępowania egzekucyjne, w których komornik sądowy wyegzekwował i przekazał na rachunek bankowy obwinionego zasądzone należności, o czym zaś obwiniony we wskazanym okresie nie poinformował klienta, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

IV. Dnia 21 listopada 2016 r. we W. na wniosek klienta Ł. W. po wypowiedzeniu przez niego umowy zlecenia zawartej z obwinionym na prowadzenie sprawy przeciwko „(...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. z/s w Z. o zapłatę nie wydał temu klientowi dokumentów prowadzonych spraw dotyczących postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych – jak zawiadomień komornika o wszczęciu postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych oraz dalszych pism komornika, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

V. W okresie od dnia 30 maja 2016 r. do dnia 23 listopada 2016 r. we W. na żądanie klienta Ł. W., przyjąwszy wcześniej od niego zlecenie na prowadzenia sprawy o zapłatę kwoty 151.500,00 zł przeciwko „(...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A. z/s w Z., nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielił nieprawdziwych informacji w przedmiocie tego, że sprawa jest na etapie postępowania apelacyjnego, że otrzymał odpis apelacji celem ustosunkowania się do niej w terminie 14 dni i że wyznaczony został na dzień 29.06.2016 r. termin rozprawy apelacyjnej, podczas gdy zdarzenia takie nie miały miejsca, bowiem obwiniony nie wystąpił skutecznie z pozwem do

sądu – o czym we wskazanym okresie nie poinformował klienta, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

VI. W okresie od dnia 31 grudnia 2016 r. do dnia 19 grudnia 2017 r. we W. mimo żądania ze strony klienta Ł. W. nie wydał mu środków pieniężnych stanowiących własność tego klienta w kwocie 3.475,13 zł, będącej nierozliczoną zaliczką pobraną od klienta na koszty sądowe w sprawach przeciwko „ (...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A., co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego, to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 kodeksu karnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 13 lutego 2015 r Ł. W. udzielił pełnomocnictwa obwinionemu radcy prawnemu W. S. do prowadzenia sprawy przeciwko (...) Klubowi Sportowemu (...) S.A. o zapłatę. Pełnomocnictwo upoważniało radcę prawnego do występowania w postępowaniu przedsądowym, sądowym oraz egzekucyjnym. Pełnomocnictwo nie upoważniało radcę prawnego do pobierania na własne konto należności wyegzekwowanych na rzecz skarżącego. Znajdujące się na k.132 pełnomocnictwo nie zostało podpisane przez skarżącego.

Dowód : pełnomocnictwo k.131, zeznania św. Ł. W..

W wykonaniu pełnomocnictwa radca prawny W. S. wystąpił do sądu z czterema pozwami po uprzednim uiszczeniu przez skarżącego ustalonego wynagrodzenia za prowadzenie spraw oraz po wpłaceniu zaliczki na koszty postępowania sądowego. Łączna suma dokonanych wpłat wyniosła kwotę 9.313 zł oraz kwotę 1.894 zł na koszty komornicze.

Dowód : potwierdzenia przelewów k.24-27.

Po uzyskaniu prawomocnych orzeczeń przeciwko Klubowi Sportowemu, obwiniony wszczął postępowanie egzekucyjne i pomimo braku upoważnienia , posługując się pełnomocnictwem nie podpisanym przez skarżącego, pobrał wyegzekwowane należności w kwocie 110.242,98 zł na swoje konto .Pełnomocnictwa składane przed sądami nie zawierały upoważnienia do pobierania pieniędzy na konto radcy prawnego.

Dowód : nakazy zapłaty i wyroki k.11-16,k.72,k.80-81,k.91,k.99,postanowienie Sadu Rejonowego w (...) zdn.22.05.2015 r sygn..akt V GNc 306/15 k.89,zawiadomienia i postanowienia

komornika k.66-71,k.73-79,k.82-88,k.92-98, pismo komornika k.113, karty rozliczeniowe k.115-125,wyciągi bankowe k.126-130,pisma przewodnie sądów wraz z kopiami pełnomocnictw i dowodami opłacenia k.176-187.

Pomimo wyegzekwowania środków pieniężnych na swoje konto, radca prawny przekazywał swojemu klientowi nieprawdziwe informacje o toczących się postępowaniach, nie informował go o ściągniętych i przelanych należnościach.

Pobrane środki pieniężne w kwocie 94.000 zł radca prawny zwrócił dopiero w dniu 23.11.2016 r zaś kwotę 16.242,98 zł w dniu 24.11.2016 r.

Na podstawie zeznań poszkodowanego oraz szeregu e-maili wymienianych między stronami Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że r.pr. W. S. prowadząc sprawę przeciwko „ (...) Klubowi Sportowemu (...)” S.A.o zapłatę

kwoty 88.043,75 zł, pomimo żądania klienta, nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy, o jej wyniku, udzielał nieprawdziwych informacji e-mailowych jakoby złożył pozew, który został uwzględniony przez sąd jednakże strona przeciwna miała złożyć apelację, która powinna zostać odrzucona, że wystąpi z wnioskiem o wydanie klauzuli wykonalności a następnie wszczynać będzie postępowanie egzekucyjne, podczas gdy sprawa ta została już wcześniej zakończona i obwinionemu przekazano wyegzekwowane środki na jego rachunek.

W dniu 15.XI.2016 r Ł. W. wypowiedział obwinionemu umowę zlecenia z dnia 23.II.2015 r i zażądał informacji o stanie spraw, podania sygnatur akt, przesyłania orzeczeń sądów. Radca prawny zobowiązał się do dostarczenia żądanych dokumentów.

Dowód : pismo z dnia 15.XI.2016 r k.17-20, korespondencja e-mail z dn. 17.XI.2016 r k.36-37.

Radca prawny W. S. przesłał jedynie nakazy zapłaty, wyroki, nie wydał mu zaś dokumentów dotyczących postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych, pism komornika, nie podał sygnatur postępowań egzekucyjnych.

Dowód : zeznania św. Ł. W. ,e-mail obwinionego k.38,k.41-42

W dniu 5.XII.2016 r Ł. W. wysłał do obwinionego wezwanie do zapłaty kwoty 9.162,41 zł jako zwrot nadpłaconego wynagrodzenia za prowadzenie spraw. W tym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił stanowisko zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż prawidłowa kwota do zwrotu wynosi 3.475,13 zł .bowiem r.pr. W. S. pozwał skutecznie o należność w kwocie 88.043,75 zł zatem w tym zakresie przysługiwało mu wynagrodzenie.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje :

W świetle zebranego materiału dowodowego odpowiedzialność dyscyplinarne radcy prawnego nie nasuwa żadnych wątpliwości. Zarzuty opisane w pkt. I – VI zostały potwierdzone zarówno zebranymi dokumentami jak i zeznaniami świadka Ł. W.. Każdy z przedstawionych przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP nie został w żaden sposób podważony. W takiej sytuacji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt. I – VI orzeczenia.

Co do pkt . I orzeczenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż r.pr. W. S. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz.U.z 2017 r poz.1870 z dnia 15 września 2017 r ze zm./ w związku z art. 6, art. 11 ust.1 i ust.2 i art.43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i w związku z tym na podstawie art.65 ust.1 pkt 4 ustawy o radcach prawnych wymierzył mu karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 1 roku oraz na podstawie art. 65 pkt.2b ustawy o radcach prawnych orzekł zakaz wykonywania patronatu na okres lat dwóch. Wymierzając taka karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze charakter zawinionego czynu popełnionego przez obwinionego. Radca prawny obowiązany jest bowiem do rzetelnego i uczciwego wykonywania obowiązków zawodowych zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Ma obowiązek kierować się dobrem klienta i chronić jego prawa. Radca prawny posługując się nieprawdziwym pełnomocnictwem i odbierając zasadzone należności na swoje konto, wbrew ustaleniom, przetrzymując wyegzekwowane należności na swoim koncie, naruszył podstawowe zasady etyki, zatem wymierzona kara jest adekwatna do zawinienia.

W odniesieniu do pkt. II orzeczenia przeprowadzone postępowanie zarówno przed Rzecznikiem jak i Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym potwierdziło w całej rozciągłości popełnienie przez obwinionego zarzucanych mu czynów. Popełniając je dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych/ Dz.U.z 2017 r poz.1870 z dnia 15 września 2017 r z pozn.zm./ w zw. z art.6 KERP, art. 11 ust.1 i 2 KERP art.43 ust.2 KERP i w związku z tym na podstawie art.65 ust.1 pkt.3 z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych wymierzył mu karę pieniężną w wysokości 5.000 zł / pięciu tysięcy złotych/. Wymierzając powyższą karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na względzie charakter przewinienia oraz długość okresu, w którym obwiniony nie wywiązywał się z nałożonych na niego obowiązków..

W odniesieniu do pkt III orzeczenia uznając za udowodnioną winę radcy prawnego W. S. OSD stwierdził naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r w zw. z art. 6 KERP, art.8 KERP, art.11 ust.1 i 2 KERP ,art.44 ust.1 KERP i w związku z tym na podstawie art.65 ust.1 pkt.2 ustawy o radcach prawnych / Dz.U.z 2017 r poz.1870 z dnia 15 września 2017 r / wymierzył mu karę nagany. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wymierzona kara nagany jest adekwatna do popełnionego czynu.

Co do pkt.IV orzeczenia również postępowanie przed OSD w całej rozciągłości potwierdziło, iż radca prawny dopuścił się naruszenia zasad etyki zawodowej, w szczególności art. 8,art.11 i art.46 KERP , art.64 KERP i za to na podstawie art.65 ust.1 i 2 ustawy o radcach prawnych / Dz.U. z 6lipca 1982 r z pozn. zm./ Wymierzył mu karę nagany. Również w tym wypadku Sąd uznał, iż kara nagany jest adekwatna do zawinienia.

W odniesieniu do pkt. V orzeczenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał ,ze zgromadzony materiał w całej rozciągłości potwierdził naruszenie przez obwinionego zasad etyki zawodowej, w szczególności art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych w zw. z art.6 KERP, art.8 KERP, art.11 ust.1 i 2 KERP , art. 44 ust. 1 KERP i za to na podstawie art.65 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych wymierzył mu kare nagany, uznając , iż taka kara jest stosowna biorąc pod uwagę nasilenie złej woli po stronie obwinionego.

Co do pkt. VI orzeczenia również Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za udowodnione popełnienie przez obwinionego zarzucanego mu czynu i na podstawie art.65 ust.1 pkt.3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r / Dz.U.z 2017 r poz.1870 z dnia 15 września 2017 r z pozn.zm/ wymierzył mu kare pieniężną w wysokości 3.000 zł / trzy tysiące złotych/. Wymierzając karę pieniężną OSD wziął pod uwagę charakter naruszenia zasad etyki. Obwiniony przetrzymując nienależne mu środki pieniężne działał z chęci zysku , wobec czego, zdaniem OSD kara pieniężna jest kara odpowiednia.

Na podstawie art.65¹ ust.1 i ust.2 pkt.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz.U. z 2017 r poz.1870 z dnia 15 września 2017 r /za czyny opisane w pkt. 3, 4 i 5 orzeczenia wymierzył obwinionemu karę łączną nagany.

Na podstawie art.65¹ust.1 i ust.2 pkt.3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz.U. z 2017 r poz.1870 z dnia 15 września 2017 r ze zm./, za czyny opisane w pkt . 2 i 6 wymierzono kare łączną pieniężną w kwocie 8.000.00 zł / osiem tysięcy złotych/.

Orzeczenie o kosztach oparto na art.70⁶ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Orzeczenie nie jest prawomocne. Przysługuje od niego odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. złożone za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego we W. w terminie 14 dno od otrzymania niniejszego orzeczenia.